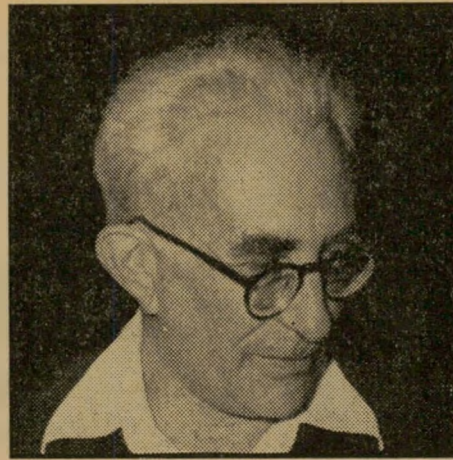

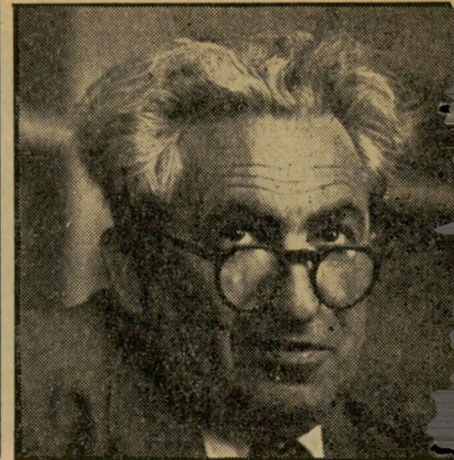
יצחק בן-אהרון
שר העבודה

יוסף פפיר
שר המסחר והתעשייה

מרדכי בנטוב
שר הפיתוח

יוחנן באדר
שר האוצר

טבעי כי בראש הממשלה הזאת יעמוד המועמד הראשון של הסיעה המרכזית ביותר: פנחס רוזן.

בצדו הימני מעמד את נציגי ארבעת הגושים, שכל אחד מהם יקבל תיק מרכזי, כלהלן: **משה שפירא** — סגן ראש-הממשלה ושר-הפנים. תיק זה יהפוך לתיק מרכזי עם ביטול משרד-המשטרה וצירוף המשטרה אליו.

- **ישראל גלילי** — שר-הבטחון.
- **נחום גולדמן** — שר-החוק.
- **יוחנן באדר** — שר-האוצר.
- באותה פרופורציה אפשר לחלק את שאר התיקים, כדי להביא כל סיעה על סיפוקה, כך שכלל גוש יהיו 4 שרים בממשלה. למשל:
- **למפ"ם** — תיק הפיתוח, שיש להגבירו בהרבה עליידי מסירת כל ענייני הפיתוח בארץ לידי (מרדכי בנטוב), ותיק החקלאות (ישראל ברזילי).
- **לאחדות-העבודה** — תיק העבודה (יצחק בן-אהרון).
- **לדיבראים** — תיק המסחר והתעשייה (יוסף פפיר) ותיק החינוך (משה קול).
- **למפד"ל** — תיק הדתות (יוסף בורג).
- **לאגודת ישראל** — תיק הסעד (איצ'ה-מאיר לוי).
- **לפועלי אגודת-ישראל** — תיק הרואר (קלמן כהנא).
- **לחרות** — תיק תחבורה (יעקוב מרדור), תיק המשפטים (אריה בן-אליעזר) ותיק הבריאות (בנימין אבניאל).

★ ★ ★

זחי, כמוכן, הצעה דמויונית, ואין לייחס חשיבות לפרטיה. כל מפלגה תבחר בעצמה בנציגים הרצויים לה, בהתאם לשיקוליה הפנימיים. אם לא תצטרף חרות לממשלה, יוכל תיק-האוצר להימסר, למשל, לאיש מפ"ם (מנחם באדר). אם לא תצטרף אגודת ישראל, יעבור התיק שלה לידי המפד"ל. אם יצטרף חלק ממפא"י לממשלה, יש למסור לפנחס לבון את תיק הבטחון או העבודה, או למסור את תיק החינוך לפרופסור רוטנשטרייך. יהיה גם צורך לראוב ליצנג עדות המזרח והמין הנשי, וכי הלאה.

הדבר החשוב הוא: להבין כי ממשלה כזאת אפשרית. לא זה בלבד שגורל המדינה לא יימסר לידיים פחות נאמנות או פחות מוכשרות, אלא שממשלה כזאת אף תקרב בפעם הראשונה חוגים חדשים של הציבור לאחריות ממלכתית, והרכבה ישמש ערוכה לכך שלא ייעשה דבר שאינו מקובל על הרוב הגדול של הציבור.

אם יוצר מצב-חירום, אם לא תקום ממשלה רגילה עם מפא"י שתמנע את שלטון-היחיד של דויד בן-גוריון — הרי תהיה ממשלת-חירום כזאת להגנה על הדמוקרטיה פרי רצונו של רוב רובו של העם, כפי שהתבטא בבחירות האלה. **העם נתן מראש את אמונו לממשלה כזאת.**

★ ★ ★

מחרת הבחירות, נתקפו עסקנים רבים עייפות טבעית, המובנת אחרי מאמץ הבחירות. אצל אחדים מהם אין זו עייפות גרידא. כל מיני קולות החלו לוחשים: בסדר, המאבק נגמר, עכשיו יש לחזור "אל המציאות". כחנתם: יש לחזור אל המצב שהיה קיים לפני המאבק, כאילו לא קרה מאומה. יש לעסוק במקת-ומימכר על כסאות. אלה הם קולות כוזבים.

הדמוקרטיה הישראלית נתלה ניצחון בקרב אחד — עתה יש לראוב לכך שתנצח במלחמה כולה. המפקד הטוב הוא זה ההופך ניצחון קטן לניצחון גדול, הרודף אחרי היריב עד להסבתו הסופית.

כאשר היריב הוא אויב הדמוקרטיה — הבסה סופית זו היא צו הגורל. אוי לו לממיר משימה עליונה זו בכמה משרות ותיקים עלובים.

עתה הגיעה העת למדינאים — לאנשים נועזים, היודעים להפיק לקח מתיצאות הבחירות, והמוכנים לצעוד בדרכים חדשות ובלתי-יסוללות.

● **קיום הכוננות הבטחונית, תוך הטלת המרות האזרחית על כל מחלקות מערכת הבטחון וצה"ל.**

● **ביטול מידי של הממשל הצבאי וחוקי-החירום למיניהם.**

● **חוקת חוקה חלקית, שתבטיח את זכויות-האזרח היסודיות, ותיתן לבית-המשפט העליון את הסמכות לבטל חוקים ותקנות הסותרים את סעיפי החוקה. (החוקה לא תהיה שלמה, כי יש למנוע מלחמת-תרבות בין הדתיים והחילוניים בממשלה כזאת).**

● **סטאטוס קוו בענייני דת, תוך החזרת העניינים הדתיים (בחירת הרבנים הראשיים, וכו') לידי הדתיים עצמם, וצימצום גיוס הבנות.**

● **מדיניות-חוק ניטראלית.**

● **מתן הזדמנות ברורה ומוגדרת לד"ר נחום גולדמן להגשים את תוכניתו להשגת שלום עם ארצות-ערב, בלי ויתורים טריטוריאליים.**

● **יוזמה לעלייה המונית, בייחוד מן הגוש הסובייטי.**

● **שביתת-נשק בינמפלגתית בכל שאר העניינים.**

כהונת ממשלה זו למשך תקופת-הכרעה קבועה מראש — שנתיים או שנה אחת — ועריכת בחירות חדשות, חופשיות בפעם הראשונה בתולדות המדינה, לאחר מכן.

★ ★ ★

אחרי חיבור קהי-היסוד, יפנו שני הגושים היוזמים אל שאר המפלגות בבקשה להצטרף לממשלה.

הפנייה הראשונה תהיה מופנית אל הגוש הדתי, ויש להניח כי לא יחצרו קשיים בעניין זה. אם תצחה מועצת גדולי-התורה של אגודת-ישראל להישאר מחוץ לממשלה, תתבקש מפלגה זו לתמוך בה מבחוץ.

אם תסכים תנועת-החרות להצטרף לממשלה זו על פי קוויוסוד אלה, על אף אי-הסכמתה לחלק מהם, תבוא עליה הברכה. ולא, תתבקש לתמוך בממשלה זו, בשם ההגנה על הדמוקרטיה, מבלי להיות חברה בה.

אם יצטרף חלק ממפא"י, בהנהגת פנחס לבון, לממשלה כזאת — יהיה זה הישג היסטורי. אולם אין הדבר חיוני בשלב זה.

קשה להניח כי מק"י תוכל להצטרף לממשלה כזאת, מפאת התנגדות שאר המפלגות. גם היא תתבקש לתמוך בה מבחוץ.

כך או אחרת, תזכה ממשלה זו לקולות כל חברי הכנסת, מחוץ לקולות מפא"י. אחרי ביטול הטרור של המימשל הצבאי, תזכה גם לקולות ארבעת הגוררים הערכיים של מפא"י.

★ ★ ★

אני מאמין שיש ערך מעשי להרכבת ממשלה ולחלוקת תיקים על גבי הנמר, בשלב הנוכחי. הדבר יהיה תלוי בהרכב המדוייק של הקואליציה, וגם בגורמים אישיים רבים (כגון נכונותם של אישים כמו מנחם בגין ומאיר יערי למלא תפקידים שניים-במעלה), ועוד ועוד.

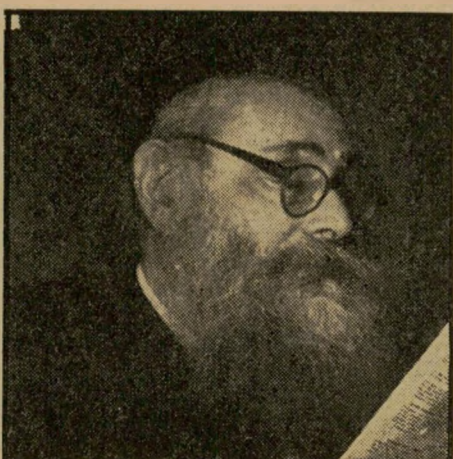
אולם נדמה לי שיש טעם להציג דוגמה של ממשלה כזאת — ולו רק כדי להוכיח להמונים הרחבים שאפשר להקים בישראל ממשלה חזקה, בריאה ויעילה מבלי להזדקק לעפקני מפא"י. לדוגמה כזאת יש ערך פסיכולוגי רב.

ברוח זו — ורק ברוח זו — אני ניגש להרכיב ממשלה דמויונית, המבוססת על ההנחה כי חרות תהיה מוכנה להשתתף בה.

במיקרה כזה תהיה הממשלה המורכבת מארבעה גושים, שיהיו כימעט בדיוק בעלי מישקל שווה, והם: מפ"ם ואחדות-העבודה (17 מנדטים), הליברלים (17 מנדטים), חרות (17 מנדטים), שלוש הסיעות הדתיות (18 מנדטים).

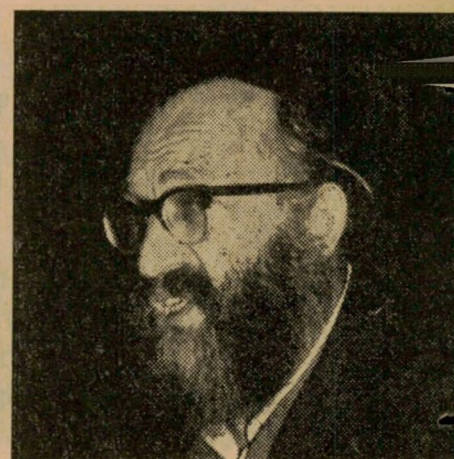
מרדכי אבניאל
שר הבריאות

איצ'ה-מאיר לוי
שר הסעד

אריה בן-אליעזר
שר המשפטים

קלמן כהנא
שר הדואר